Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

exclud̃t. S; ibi eur ñ ñ mares ad
miserit ia dicuũ ẽ: lur ů mp̃sem
maselos omis adcomedendu ⁊ pellat
ne dicendu ẽ: Mares s ꝗ fortitudine
pdtu s s: fortitudo alia repba. alia
do placens do ⁊ sea. Repba fortitudo
ẽ cũ ho aliq̃d ĩtitus pdi donũ ad
epm s eã tbuens largitori mgt ex
istit ⁊ de ea supbies paimo ifirmi
tatu minime ⁊ descendit. De hm
dns in psalmo supbã pharisee tu
cia notãs ⁊ qrit dicẽs. Ecce cepit a.
m. irruer ĩm. f. fortitudo ů illa
ad no appbat q̃ nec s qd hr tbuit
⁊ alios q̃ ůmunis nec du assecuti
s neqq̃ ⁊ tenit. Hæc uox ẽ in psalmo.
dno pclamantiũ. fortitudinẽ meã
adtie custodiã. Et rm. Diligã te dne
fortitudo mea. his ⁊ apls pcipit di
cẽs. Infirmũ infide suscipite: De
utq; aũ bs gg̃ uera inqt iustitia
⁊ passionẽ hr falsa ĩtitia dedigna
tionẽ. Dicat itaq; de hostia ppecẽo.
Ois masels de gne sacdotali uescet
carnib̃ ei. ꝗ ꝗeũq; ueraet iusti s.
pecẽorib̃ adpenitentiã redeuntib̃
ñ indignant f: cũ anglis di de ex
ꝟsione letant. Seqr: hostia enĩ q̃
cedit ppecẽo. cui sangs infert in
tabnaclm testimonii adexpiandu
inseũario. ii ⁊ medet f: ⁊ buret igni.
Supi cũ hostias ppecẽis de sepisset
pontifex pplo; unũ so uitulũ as
signauit intapũ sel dni ⁊ saluato
ris. q̃ punũsi ppli sui reatu hostiã
pat se ipsũ obtulit. Hũ uituli car
nes ñ sacdotib̃ comedendas ⁊ cessit.
f: extra castr efferri ⁊ ibi ⁊ emari pcep.
Hñ cũ hic de ceãs hostiis hircu sel
pncipis cap̃ siue oue cui libet aie
tte turte ⁊ pullo colubino q̃ de duo
b̃ uni ppecẽo offebat apaupe illo
q̃ pec offerre ñ potat f: ⁊ de aries
ei q̃ insã deliqrat seu q̃ paimo uo
lent extiterat. eũ ing̃ de his omib̃
legẽ ⁊ munẽ dedisset ut carnes ex
esis filio aaron deputarent. ⁊ igne
subiunxẽ. hostia enĩ q̃ cedit ppecẽo.
cui sangs infert intabnaclm testi
monii ñ comedet f: ⁊ buret igni.
Tanq̃ dret. Qa illã comedẽ eis ñ lic.
istas satu musus suos accipiat. Qd
nec anã uacat edificatiõẽ. Dicẽ enĩ
apls. Qmdiu sumi incorpe pegnam
ad no. Sei itaq; doctores hostia illa
q̃ cesa ẽ ppecẽo cui sangs illat ẽ
intabnaclm testimonii. in psem
uesci ñ posst. ꝗ xpi uultu quem
magio desidio reqrit in hac car
ne uiuentes faciari ñ posst. Non
comedit q̃ hostia illa f: igni ⁊ bu
rit. ꝗ dns ihe intũm desiderantiũ
se subtrahit sensib̃ f: ñ amortuus
resurrexisse ⁊ p resurrectionis gla
adimmortale uita edit ñ ismigsse.
Qa illa hostia filio aaron usib̃ de
negat alie geedunt. ꝗ q̃diu eis
corpalis xpi psentie gaudiũ dif
fert paimo pfect q̃ pe doctina
addm redeũt intũm eos ⁊ solatur:
Oentu enĩ sponsũ suũ fortit amã
tu. de mora psentis utte una solet
ee ⁊ solatio. si pli qd ipsa abei usio
ne differt multa aberroribus suis
⁊ uertunt multa p pecẽo suo fa
tisfactiõẽ adtitutũ mentũ re
uocant. Hñ incantico cantice spõ
sa die fulcire me floribus stipate
me malis. ꝗ amore langueo. Qd
nãq; s flores. ñ aie bonũ ia opin